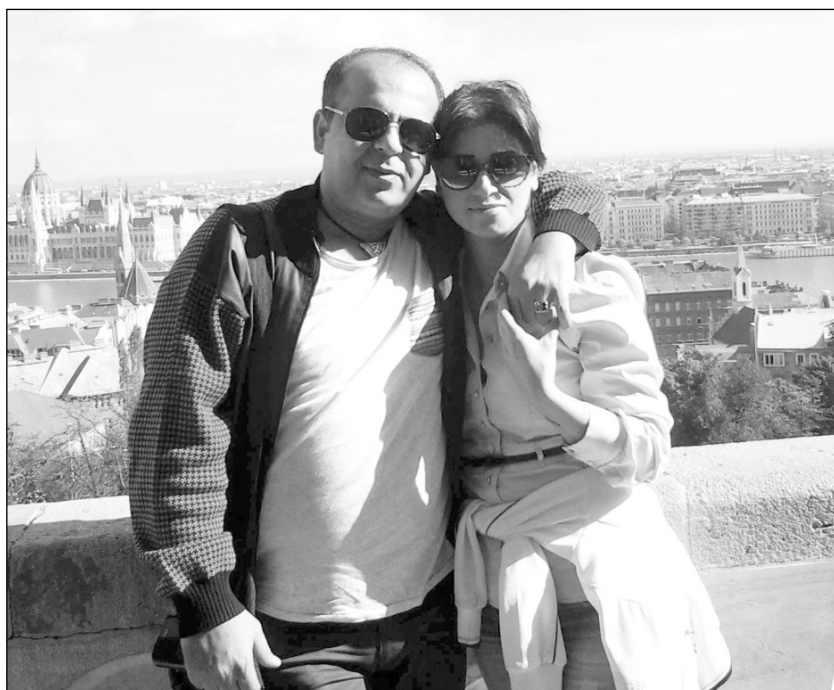

MƏNİM BALAM

övladlarım arasında pərdə var, ancaq mənəmlə atam arasında olduğu qədr deyil. Övladlarımla daha çox dost olmağa çalışıram. Boynuma alıram ki, oğlanlarıma çox az vaxt sərf edirəm. İşlərim o qədər çox olur ki, onların tərbiyəsi ilə məşğul olmağa vaxtım qalmır. Onların tərbiyəsinə anaları nəzarət edir. Bu gün onlar böyüyüblər. Hətta böyük oğlum universitetdə oxuyur. Tələbə adını qazanıb. Vaxt tapanda onunla dost kimi söhbətəşir, müəyyən mövzuları müzakirə edirik. Məlum məsələdir ki, valideyn kimi etiraz etdiyim, əsəbiləşdiyim məqamlar da olur. Digər valideynlərdən fərqli olaraq mən övladlarımı dəli kimi sevirəm. Onlara həddən ziyadə bağliyam. Bir sözlə, oğlanlarımla nəfəs alıram. Düzdür, bütün valideynlərə övladları əzizdir, ancaq mən onları bir gün görməsəm, dəli olaram.

- Vaxt qıtlığından onların tərbiyəsi ilə məşğul ola bilmirsiniz. Bəs onların üzərində valideyn nəzarəti varmı?

- Aydın məsələdir ki, yeniyetmədir-

ların ailə seçimlərinə müdaxilə etməyəcəyəm.

- Böyük oğlunuz Mirsənanın sənət seçiminə müdaxilə edə bilmədiniz. Bəs Mirismayılın ixtisas seçiminə müdaxilə edəcəksinizmi?

- Mirsənanda müdaxilə etmək istədim, ancaq alınmadı. Mən onun aktyor olmağını heç istəməirdim. Mirsənana mübarizə aparmağın mənası yoxdur.

- Niyə?

- Bu sənət çox çətindir. Bu sahədə çalışıb, hansı şəraitdə yaşadığımızdan, hansı çətinliklərlə üzləşdiyimizdən və aldığımız qonordardan xəbərdar olduğum üçün övladımın da bu çətinliklərə qatlaşmasının əleyhinə idim. İstəməirdim ki, mən çətinlikləri övladım da çəksin. Ancaq o, bu sənəti seçdisə, bu onun öz seçimidir. Mirismayıl gəlincə isə, o, tamamilə başqa cür düşünür. O, di-

zayner olmaq istəyir və mən də bu fikrin əleyhinə deyiləm. Onun seçiminə hörmətlə yanaşıram. Çox istəyərdim ki, Mirismayıl bu ixtisasın arxasınca getsin. Çünki onun gözəl əl qabiliyyəti var, çəkdiyi rəsmlər çox xoşuma gəlir.

- Artıq oğlunuz da sizin sənətin davamçılarından. Oğlunuzla birlikdə bir tamaşa hazırlamağı düşünürsünüz mü?

- Hələ ki öz tamaşalarımda oğluma rol vermərəm. O ancaq kütləvi tədbirlərdə iştirak edir. Bir dəfə mənə quruluşumda hazırlanan tamaşada Tomrisin oğlu Sparkavizi oynayıb. Bir də bu yaxınlarda Babəkin oğlu Buğdayın obrazını canlandırılıb. Onlar uşaq vaxtından teatrda obrazlar canlandırıblar. Ancaq mən heç vaxt öz tamaşalarımda onlara rol verməmişəm. Teatrımızın baş rejissoru Bəhrəm Osmanlının, istedadlı rejissorumuz Cənnət Səlimovanın tamaşalarında oynayıblar. Bir az da böyüsün, ondan sonra baxarıq.

- Atalar daha çox qız övladlarına meyilli olurlar. İstədiyinizi qızınız olsun?

- Allah bilən məsləhətdir. Oğlanları çox istəyərdim, inanmıram ki, onlardan çox kimisə istəyə bilərəm. Düşünürəm ki, qızım olsa, onu oğlanlarımdan artıq istəyərdim. Əgər qız da olsaydı, onu ən çox oğlanlarım qədər istəyərdim. Elə hesab edirəm ki, övlad övladdır. Onları ayırmaq düzgün deyil.

- Övladlarınızın gələcəyinə dair nələr arzulayırsınız?

- İlk olaraq sanballı, cəmiyyətə yararlı insan olmalarını arzulayıram. Bunun üçün əlimdən gələni əsirgəmirəm. İstəyərdim ki, seçdikləri sənətdə işinin peşəkari olsunlar. Ən əsası, canlarının sağ olmasını arzulayıram. Onları xoşbəxt görmək istəyərdim. Bir valideyn övladı üçün nə istəyər? Onların başından bir tük əskik olmasın. Allah hamının balasını saxlasın, bizimkiləri də onun içində. Onlarsız həyatı təşəvvür edə bilmərəm. Həyatda onlara görə yaşayıram. Öz addımlarımı onlara görə ölçüb-biçirəm.

Oğlanlarımla nəfəs alıram

Nicat Kazimov: "Heç vaxt öz tamaşalarımnda övladlarıma rol verməmişəm"

"Mənim balam" rubrikamızın qonağı əməkdar artist, istedadlı rejissor Nicat Kazimovdur. Aktyorun xoşbəxt ailəsi var. Belə ki, 2 oğul atası olan Nicat Kazimov onlarla fəxr edir. Balaca oğlu - Mirismayıl Kazımlı 14 yaşındadır. Böyük oğlu Mirsənan Kazımlı isə tələbədir. Müsahibimiz deyir ki, əgər bir gün övladlarını görməsə, yaşaya bilməz.

Deyirlər ki, incəsənət adamları kövrək qəlbli olur. Nicat Kazimov hər nə qədər kövrək qəlbli olsa da, övladlarının tərbiyəsi məsələsində sərt və yeri gələndə, hətta qəddar birinə çevrilməyi də bacarır.

- Nicat bəy, övladlarınızı tərbiyə edərkən hansı üsuldan istifadə edirsiniz?

- Övladlarım mənə üçün çox əzizdir. Ancaq deyirlər, əzizim əzizdir, tərbiyəsi ondan da əzizdir. Mən oğlanları tərbiyə edərkən həm dədə-baba qaydasından, həm də öz üsulumdan istifadə edirəm. Ümumiyyətlə, dədə-baba qaydası bizim milli mentalitetdən gəlir. Adətlərimizə görə, valideynlə övlad arasında pərdə olmalıdır. Mənəmlə də

Xəyalə RƏİS

lər, nəzarət olmalıdır. Mən onların bütün işlərinə nəzarət edirəm. Oğlum hazırda Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetində aktyor təhsili alır. Hətta onun çevrəsindəki insanlar belə, mənə tanışlarımdır. O, evdən kənarında nə edirsə, mənə hər şeydən xəbərim olur.

- Sizcə, uşağı döymək tərbiyə üsuludurmu?

- Döymək tərbiyə üsulu deyil. Ancaq aradabir lazımdır. Mən elə düşünürəm ki, uşaq valideyninə həm hörmət etməli, həm də ondan bir az çəkinməlidir. Bu mütəlaqdır.

- Bəs onların sosial şəbəkələrdəki profillərinə necə nəzarət edirsinizmi?

- Əlbəttə. Mən onların hər ikisinin dostluğunda varam. Kimlərlə nə danışılırsa, hamısına nəzarət edirəm. Bunu hər nə qədər onlar hiss etməsə də.

- Övladlarınızın gələcək ailə seçimlərinə də müdaxilə edəcəksiniz?

- Hər şeyin bir həddi var. Nə ediriksə-edək, azərbaycanlı olduğumuzu unutmamalıyıq. Bizim adət-ənənələrimiz var. Onların hamısı qaydasında olmalıdır. Biz bu ənənələrdən çıxma bilmərik. Nə qədər avropalaşsaq da, onların təsiri üzərində olsada, qanımızda azərbaycanlı qanı axır. Bizim çox gözəl adət-ənənələrimiz, tariximiz, kökümüz var. O kökdən uzaqlaşmaq olmaz, hər nə qədər müasir olsaq da. Biz öz kökümüze dayanaraq müasirliyimizi nümayiş etdirməliyik. Bütün bunlar çərçivəsində on-

